STANOVISKA

VÝBOR REGIONŮ

86. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 5. A 6. ŘÍJNA 2010

Předběžné stanovisko Výboru regionů „Úloha místních a regionálních orgánů v budoucí politice životního prostředí“

(2011/C 15/02)

VÝBOR REGIONŮ

— věří, že místní a regionální orgány by měly plnit větší úlohu při vypracovávání environmentální politiky EU, neboť jejich zapojení zaručuje lepší přijetí odpovědnosti za její provádění. Inovativní metody víceúrovňové správy včetně využití stávajících sítí a platforem podpoří proaktivní přístup místních a regionálních orgánů. Za příkladnou iniciativu lze v tomto ohledu považovat Pakt starostů a primátorů a tento koncept by mohl být rozšířen na další klíčové oblasti environmentální politiky EU;

— vyzývá Evropskou komisi, aby prozkoumala možnost spolupořádání výročního fóra za účelem projednání regionálních a místních problémů a řešení týkajících se provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí a vyzývá Evropský parlament, aby zapojil komisi ENVE VR do specifických diskusí Výboru pro životní prostředí s Evropskou komisí o provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí;

— vyzývá členské státy, aby zajistily dodržování interního rozdělení pravomocí a zavedení řádných postupů konzultací včetně prováděcích týmů sestávajících ze specialistů z vnitrostátní správy, regionů a sdružení místních orgánů, a to za účelem spolupráce během celého cyklu politiky;

— podporuje obecný a závazný rámec inspekcí ochrany životního prostředí. Podrobnosti týkající se formy a obsahu inspekcí by však měly být upraveny členskými státy a určeny na místní a regionální úrovni na základě obecných zásad stanovených Evropskou unií a na nižší správní úrovni;

— zdůrazňuje, že sedmý akční program pro životní prostředí by byl klíčovým pilířem strategie Evropa 2020 a že je nutný k tomu, aby převedl její význam do oblasti environmentální politiky. Měl by stanovit jasné cíle a časový harmonogram a jeho součástí by měla být společná tematická strategie ochrany půdy včetně cíle spočívajícího v přijetí rámcové směrnice o půdě.

Zpravodajka:	paní Paula Baker (UK/ALDE), členka rady samosprávného okresu Basingstoke a Deane
Odkaz:	Žádost španělského předsednictví

I. **POLITICKÁ DOPORUČENÍ**

VÝBOR REGIONŮ,

A. **Obecné připomínky**

1. vítá své zapojení do iniciativy „Kvalitnější nástroje pro politiku v oblasti životního prostředí" a do činnosti zaměřené na sedmý akční program v oblasti životního prostředí, jelikož místní a regionální orgány mají zásadní význam pro provádění environmentální politiky a dosažení hmatatelných výsledků;

2. velice pozitivně hodnotí vynikající práci věnovanou environmentální problematice, kterou dosud vykonala řada místních a regionálních orgánů, a hodlá je v tom dále podporovat;

3. uznává, že účinné uplatňování je překážkou. V roce 2008 se 23,5 % (481) všech porušení právních předpisů EU týkalo životního prostředí ([1]), což svědčí o pokračujícím poškozování životního prostředí a narušování hospodářské soutěže;

4. hodlá v tomto stanovisku upozornit na možnosti, jak zvýšit účinnost ochrany životního prostředí na všech úrovních správy a ve všech etapách přípravy politik;

B. **Zlepšování koordinace a správy**

5. věří, že místní a regionální orgány by měly plnit větší úlohu při vypracovávání environmentální politiky EU. Jejich zapojení zaručuje lepší přijetí odpovědnosti za její provádění. Na environmentální politiku EU by měl být uplatněn koncept víceúrovňové správy VR a měla by být rozšířena pilotní činnost zaměřená na třístranné dohody mezi EU, národní a regionální nebo místní úrovní. ([2]) To by umožnilo opravdové sdílení odpovědnosti mezi různými úrovněmi správy za účelem dosažení dohodnutých výsledků;

6. je toho názoru, že inovativní metody víceúrovňové správy včetně využití stávajících sítí a platforem podpoří proaktivní přístup místních a regionálních orgánů místo toho, aby se spoléhaly na prosté prosazování právních předpisů EU prostřednictvím členských států V evropských regionech a městech existuje mnoho příkladů toho, jak místní úrovně uskutečnily ambiciózní kroky v momentě, kdy členský stát nevyvíjel žádnou činnost, jak tomu bylo v případě místní Agendy 21, jež vznikla na základě summitu Země v roce 1992. Za příkladnou iniciativu lze v tomto ohledu považovat Pakt starostů a primátorů;

7. vyzývá Evropskou komisi, aby posoudila, zda lze tento koncept rozšířit na další klíčové oblasti environmentální politiky EU, jako je biologická rozmanitost, odpady a voda, hluk a znečišťování ovzduší a využívání půdy, a to z integrovaného hlediska s koordinací napříč odvětvími;

8. lituje, že ačkoli regionální a místní orgány mají jasné úkoly v oblasti ochrany životního prostředí, právní předpisy EU v této oblasti jsou určeny členským státům, požadují pouze stanovení „příslušného orgánu" (zřídkakdy „orgánů") a pouze výjimečně se zmiňují o spolupráci; ([3])

9. lituje, že v plánech Evropské komise nejsou dostatečně zdůrazňovány činnosti na podporu řádné místní a regionální správy za účelem zlepšení provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí; ([4])

10. upozorňuje na to, že článek 11 Lisabonské smlouvy prosazuje silnější dialog a konzultaci ze strany Evropských institucí. Místní a regionální orgány se domnívají, že toto nové ustanovení poskytuje příležitosti k rozvíjení jejich úlohy v rámci přípravy politiky EU. Zásada subsidiarity je navíc rozšířena na regionální a místní úroveň a článek 5 Protokolu o subsidiaritě stanoví, že návrhy legislativních aktů musí obsahovat posouzení finančního dopadu návrhu a důsledků pro právní předpisy, které mají zavést členské státy, včetně regionální legislativy;

11. soudí, že posouzení dopadu Evropské komise by se mělo vztahovat i na místní a regionální úroveň a analýza územního dopadu by se měla stát běžnou praxí;

12. vyzývá Evropský parlament a Radu, aby předložily pozměňovací návrhy a provedly změny týkající se legislativních návrhů, které mají dalekosáhlý dopad na místní a regionální orgány a jejichž dopad by byl posouzen stejně, jako tomu bylo u původního návrhu;

13. zdůrazňuje, že provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí vyžaduje velkou administrativní a finanční angažovanost a obsahové a odborné kompetence, jakož i politickou vůli. Stanovení dopadu na místní a regionální institucionální struktury může přispět k odůvodnění vyšších finančních pobídek a nezbytnosti evropské a národní podpory;

([1]) KOM(2009) 304 v konečném znění, internetové stránky Evropské komise „Statistiky o porušení environmentálních předpisů".

([2]) CdR 89/2009 fin, KOM(2002) 709 v konečném znění.

([3]) Studie Agentury pro životní prostředí regionu Brusel (IBGE) 2010: „Regionální rozměr v nařízeních a směrnicích EU v oblasti životního prostředí" (The Regional Dimension in EU Environmental Regulations and Directives), http://www.eapdebate.org/files/files/study-regionaldimension.pdf.

([4]) KOM(2008) 773/4.

14. považuje za nezbytné, aby Evropská komise měla společné nástroje k poskytování dostatečných zdrojů místním a regionálním samosprávám, aby mohly plnit stanovené cíle;

15. zdůrazňuje, že je nutné lépe komunikovat na všech úrovních správy během všech etap přípravy politik, včetně investování do informačních systémů a internetových nástrojů, které zprůhledňují informace o životním prostředí pro veřejnost a státní instituce. Tlak vyvíjený na místní a regionální orgány ohledně podávání zpráv lze snížit prostřednictvím IKT, aniž by to postihlo dopad legislativy;

16. doporučuje, aby ministerstva pro životní prostředí jednotlivých států vytvořila vertikální „prováděcí týmy" (dossier teams) sestávající ze specialistů z vnitrostátní správy, regionů a sdružení místních orgánů, a to za účelem spolupráce během celého cyklu politiky;

17. přeje si, aby byl ve všech regionech Evropy důrazně prosazován program EU LIFE+ s cílem podporovat místní inovační činnosti a byl zvýšen dopad a viditelnost jeho části „Politika životního prostředí a správa";

18. vítá návrh Evropské komise na zřízení stálých prováděcích sítí, do nichž by byly zapojeni pracovníci Evropské komise a kontaktní body členských států. ([5]) Kontaktní body členských států by měly být podporovány národními prováděcími týmy, které by sestávaly z místních a regionálních administrátorů;

19. naléhavě žádá, aby se Rada okamžitě zabývala návrhem směrnice o přístupu k právní ochraně v otázkách životního prostředí, kterou Evropský parlament schválil v roce 2004. To by umožnilo plně provádět Aarhuskou úmluvu a přispělo by k lepšímu a důslednějšímu prosazování právních předpisů v oblasti životního prostředí;

20. zasazuje se o sdílení poznatků mezi právními systémy, které se zabývají porušováním a nedodržováním právních předpisů EU v oblasti životního prostředí;

21. podporuje výzvu Evropského parlamentu týkající se obecného a závazného rámce inspekcí ochrany životního prostředí, vytvoření inspekčního nástroje EU v oblasti životního prostředí a posílené sítě EU pro provádění a prosazování právních předpisů v oblasti životního prostředí (IMPEL). ([6]) Závazný nástroj pro inspekce může snížit nekalou soutěž mezi regiony a městy EU, která vyplývá z různých inspekčních systémů, a zároveň zajistit standardizaci právních kroků. Podrobnosti týkající se formy a obsahu inspekcí by však měly být upraveny členskými státy a určeny na místní a regionální úrovni na základě obecných zásad stanovených Evropskou unií a na nižší správní úrovni;

22. opakuje své doporučení týkající se rozšíření sítě IMPEL o místní a regionální úrovně ve všech členských státech, která by mohla zahrnovat rozvíjení silných vnitrostátních sítí IMPEL za účelem rozsáhlého šíření výsledků IMPEL; ([7])

C. **Vytvoření účinnějších vazeb mezi politikami**

23. vítá nedávnou činnost prováděnou GŘ REGIO spolu s GŘ ENV, jejímž cílem bylo zajistit, aby předchozí činnosti plně vyhovovaly environmentálním požadavkům, a věří, že ve všech útvarech je nutná obdobná provázanost. Komplexní agenda ohlášená ve strategii Evropa 2020 je vítána, avšak vyžaduje silný územní rozměr;

24. zdůrazňuje, aby provázanost politik a dopady na životní prostředí byly zohledněny při přezkumu rozpočtu EU po roce 2013 a ve veškerém financování EU věnovaném soudržnosti a zemědělství;

25. upozorňuje na to, že mezi různými prvky environmentální legislativy jsou nechtěné rozpory. Např. snížení objemu odpadu by se mělo řídit jak rámcovou směrnicí o odpadech, tak směrnicí o výrobcích. Zjednodušení za účelem jasných a jednoznačných právních předpisů zaměřených na výsledky umožní, aby byla nařízení lépe cílená, akceptovaná a uplatňovaná;

26. zdůrazňuje, že místní a regionální orgány by měly být konzultovány, když Evropská komise připravuje či reviduje evropské právní předpisy. Jejich cenné zkušenosti mohou napomoci včasnému zjištění nesrovnalostí s jinými politikami nebo negativní dopady a posílit účinnost legislativy;

27. usiluje o usnadnění pravidel týkajících se narušení trhu v případě, kdy představují překážky pro ekologické zadávání veřejných zakázek;

28. zdůrazňuje, že právní předpisy, které se zabývají zdrojem environmentálního dopadu, mají zásadní význam pro dosažení cílů v oblasti životního prostředí a zajištění povinností místních a regionálních orgánů ohledně provázanosti. Místní a regionální orgány například nemohou ovlivnit normy emisí vozidel, ale musí splnit cíle EU pro kvalitu ovzduší;

29. zasazuje se o využívání nástrojů založených na trhu, které odrážejí úplné náklady zboží či služeb, zviditelňují celoživotní dopad na životní prostředí pro spotřebitele při nákupu a zdůrazňují odpovědnost výrobce;

([5]) KOM(2008) 773/4.

([6]) Usnesení ze 20. listopadu 2008 o revizi doporučení 2001/331/ES, které stanoví minimální kritéria pro inspekce v oblasti životního prostředí v členských státech.

([7]) CdR 36/2001 fin.

D. **Způsoby zvyšování environmentální aktivity místních a regionálních orgánů**

Otázky správy

30. vyzývá členské státy, aby zajistily dodržování interního rozdělení pravomocí a zavedení řádných postupů konzultací s místními a regionálními orgány. Dobrá spolupráce, zvláště prováděcích týmů národních, regionálních a místních administrátorů, posiluje vzájemné porozumění a úspěšné provádění legislativy; ([8])

31. klade důraz na klíčovou úlohu místních a regionálních orgánů ve sběru údajů o životním prostředí. Aby byly zprávy a ukazatele popisující stav životního prostředí EU provázané, efektivní a spolehlivé, je třeba zajistit odpovídající odpovědnosti, zdroje a informační toky mezi obcemi, regiony a členskými státy;

32. podporuje transparentnost úkolů, zvláště mezi útvary, které prosazují právní předpisy EU v oblasti životního prostředí, a těmi, které poskytují environmentální služby nebo infrastrukturu a územní plánování;

Sdílení informací

33. vyzývá národní a regionální ministerstva a agentury životního prostředí, aby za účasti zástupců místních a regionálních orgánů vypracovaly písemné pokyny a také navrhly specifické nástroje, kritéria a modely pro postupy, které by používaly místní a regionální orgány. Současně by měly pomocí vhodných opatření podporovat spolupráci mezi místními a regionálními orgány v EU, které se potýkají s podobnými ekologickými problémy;

34. schvaluje hodnotu, kterou má sdílení osvědčených postupů mezi místními a regionálními orgány včetně způsobů, jak překonat výzvy související s přístupem k informacím a zviditelněním či jazykovými rozdíly;

Angažování a zapojování občanů

35. oceňuje orgány, které inspirují a zapojují občany do vytváření sdílených vizí dlouhodobé kvality života ve svých oblastech a propojují environmentální, sociální a hospodářské otázky;

36. žádá o podporu pro vzdělávání a výzkum na posílení vazeb mezi občany a jejich životním prostředím. Občané si nejsou plně vědomi úlohy, kterou životní prostředí hraje v jejich životě. ([9]) Místní a regionální orgány jsou na úrovni, jež je místním komunitám nejblíže, a proto mohou podporovat větší uvědomění občanů všech věkových kategorií;

37. je toho názoru, že orgány by měly zavést postupy pro šíření informací, pokud možno prostřednictvím internetu, provádět Aarhuskou úmluvu ([10]), a tak umožnit přístup k právní ochraně v otázkách životního prostředí, zapojit veřejnost do monitorování místního provádění environmentální politiky EU a stanovení vhodných nástrojů participativní demokracie a místní odpovědnosti;

38. věří, že směrnice EIA a SEA jsou klíčovými nástroji pro místní a regionální environmentální politiku a účast veřejnosti ([11]) za účelem zohlednění místních znalostí, a zároveň si uvědomuje důsledky související s náklady a kvalifikacemi;

39. vyzývá místní a regionální orgány, aby používaly zjednodušené a koordinované veřejné mechanismy pro kontrolu životního prostředí, které by usnadnily plnění povinností stanovených legislativou a podpořily vztah mezi veřejnými správami a jejich adresáty na základě zásad efektivnosti, transparentnosti a sdílené odpovědnosti;

Financování a horizontální integrace

40. vyzývá místní a regionální orgány, aby začlenily otázku životního prostředí do všech odvětví činnosti, např. podporou místních ekologických podniků prostřednictvím rizikového kapitálu, podnikatelských andělů („business angels“) a mikroúvěrů, včetně poradenství v oblasti ekologického zadávání zakázek;

41. nabádá místní a regionální orgány, aby se staly „ekologickými zadavateli“. Veřejné zakázky představují 16 % HDP EU a měly by zajistit nejvyšší environmentální hodnotu. Je proto vítána nová internetová stránka ekologických veřejných zakázek (http://ec.europa.eu/environment/gpp);

42. souhlasí s plným využitím možnosti návratnosti nákladů stanovené v článku 9 rámcové směrnice o vodě, aby vznikly podněty k šetrnosti a hospodárnosti, a ustanovení článku 14 rámcové směrnice o odpadech za účelem zviditelnění nákladů na životní prostředí pro uživatele a pobízí k zahrnutí podobných ekonomických nástrojů do budoucích návrhů;

43. zasazuje se o těsnou návaznost mezi plánováním (včetně udržitelného územního plánování), výrobou a distribucí za účelem podpory nízkouhlíkového rozvoje, udržitelné produkce, efektivního využívání zdrojů a obnovitelné energie, aby tak byla vytvořena zelená pracovní místa a aby byl podporován udržitelný růst za současného snižování dopadů na životní prostředí a veřejné zdraví. Je však třeba respektovat stávající systémy plánování v jednotlivých státech;

([8]) CdR 199/2009 fin, CdR 89/2009 fin, studie Evropského institutu veřejné správy z roku 2009 „Institucionální dopady právních předpisů EU na místní a regionální správy“ (The institutional impacts of EU legislation on local and regional government).

([9]) V souladu se zvláštními průzkumy Eurobarometru o postoji veřejnosti k životnímu prostředí (biologická rozmanitost 2010, změna klimatu 2009, životní prostředí 2008), viz http://ec.europa.eu/environment/working_en.htm.

([10]) Úmluva Evropské hospodářské komise OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí.

([11]) CdR 38/2010 fin.

44. vyzývá, aby budoucí tvorba politik řízení životního prostředí v příhraničních regionech a přilehlých oblastech se společnými řekami nebo jinými společnými pohraničními vodami lépe využívala partnerské programy jako Euroregiony na místní úrovni k ovlivnění sousedních zemí a k návrhům a provádění společných programů ochrany životního prostředí;

E. **Způsoby přispění VR**

Ve fázi přípravy politik

45. vyzývá Evropskou komisi, aby zaujala proaktivnější postoj a usilovala o včasný vklad VR do přípravy politik prostřednictvím žádostí o předběžná stanoviska;

46. zavazuje se, že bude i nadále rozvíjet existující spolupráci s Evropskou komisí při posuzování dopadu určitých návrhů na místní a regionální orgány (posouzení územního dopadu) prostřednictvím specifických sítí VR, Sítě pro monitorování subsidiarity VR a platformy pro monitorování strategie Evropa 2020;

Ve fázi přípravy politik i ve fázi rozhodování

47. zavazuje se, že pro vypracování svých stanovisek bude využívat místních zkušeností pracovníků v terénu z místních a regionálních orgánů. To zahrnuje cílené konzultace specifických sítí VR, Sítě pro monitorování subsidiarity VR a platformy pro monitorování strategie Evropa 2020 i pořádání slyšení s místními a regionálními sdruženími a klíčovými subjekty;

Ve fázi rozhodování

48. zdůrazňuje, že Lisabonská smlouva posílila úlohu VR při přijímání rozhodnutí o politice EU v oblasti změny klimatu zavedením výslovně povinné konzultace VR, dále vítá ustanovení Lisabonské smlouvy o právu na novou konzultaci, pokud je původní legislativní návrh výrazně přepracován během legislativního procesu, což VR umožňuje vypracovat revidované stanovisko;

49. přeje si posílit spolupráci se spoluzákonodárci – Evropským parlamentem a Radou – na témata životního prostředí. Výbor pro životní prostředí Evropského parlamentu by mohl prozkoumat možnost společných slyšení a zvát zpravodaje VR, aby představili zásadní stanoviska Výboru. Členské státy by mohly zvát VR, aby se pravidelně účastnil neformálních zasedání ministrů životního prostředí;{1; ([12])

V rámci zlepšení provádění

50. vyzývá Evropskou komisi, aby prozkoumala možnost spolupořádání výročního fóra za účelem projednání regionálních a místních problémů a řešení týkajících se provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí ve specifických sektorech, jako je voda či biologická rozmanitost, hluk, ovzduší či odpady;

51. vyzývá Evropský parlament, aby zapojil komisi ENVE VR do specifických diskusí Výboru pro životní prostředí s Evropskou komisí o provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí;

52. navrhuje, aby byla vytvořeno ocenění Evropské zelené město, a zdůrazňuje, že si přeje být zapojen do poroty udílející toto ocenění. Za tímto účelem doporučuje následující:

— rozpočtové zdroje pro vítěze na podpoření přidané hodnoty EU plynoucí z akcí souvisejících s oceněním, stejně jako v případě ocenění Evropské město kultury,

— maximalizaci přínosů a zkušeností, kterých města dosáhnou jakožto evropská zelená města, včetně vytvoření sítě vítězů umožňující výměnu znalostí a osvědčených postupů. VR by mohl přispět pořádáním akcí a informováním VR a Evropské komise o výsledcích,

— VR by měl směřovat své evropské akce, konference a schůze s Komisí do příslušného Evropského zeleného města daného roku, aby se ještě více zlepšila výměna know-how a osvědčených postupů,

— podněcovat Evropská zelená města, aby po několika letech podala zprávu o tom, jakého pokroku bylo dosaženo v oblasti udržitelné městské politiky. Mohla by být vyzvána, aby sdílela nové úspěchy a vize s dalšími městy a zainteresovanými subjekty na klíčových evropských akcích,

— ocenění by podpořilo zapojení veřejnosti do participativní demokracie a místní angažovanost včetně regionálního rozměru, který by byl dán zapojením celého města do činností souvisejících s oceněním Evropské zelené město,

— zlepšení výběrového řízení, např. možnost pro členy poroty pořádat pohovory se zástupci měst v užším výběru a tato města navštívit,

— za účelem zviditelnění ocenění by slavnostní předání ocenění mohl spolupořádat VR;

F. **Budoucí rámec politiky životního prostředí**

Potřeba sedmého akčního programu pro životní prostředí

53. je toho názoru, že šestý akční program pro životní prostředí doposud přispíval k dosažení environmentálního acquis EU a že je nutný sedmý akční program pro životní prostředí;

([12]) CdR 89/2009 fin.

54. zdůrazňuje, že sedmý akční program pro životní prostředí by posílil strategii EU pro udržitelný rozvoj a byl by klíčovým pilířem budoucí strategie Evropa 2020, která často odkazuje na ekologický růst a přechod k nízkouhlíkovému hospodářství šetrného ke zdrojům. Sedmý akční program pro životní prostředí je nutný k tomu, aby formuloval, co tyto pojmy znamenají, a převedl jejich následný význam do oblasti environmentální politiky;

55. prohlašuje, že sedmý akční program pro životní prostředí prospěje podnikům i místním a regionálním orgánům, jelikož poskytne strukturovaný a dlouhodobý plánovací rámec a umožní rozsáhlé investice do infrastruktury;

56. upozorňuje na to, že environmentální politika musí být integrována ve všech oblastech politik, čehož nemůže být dosaženo pouze prostřednictvím specifických právních předpisů;

57. obává se, že pokud by po vypršení šestého akčního programu pro životní prostředí, který byl první akčním programem tvořícím právní nástroj se závaznými rozhodnutími, nebyl přijat nový akční program, bylo by to chápáno jako nedostatečná politická angažovanost v oblasti, jejíž význam pro občany je považován za klíčový;

Možné prvky sedmého akčního programu pro životní prostředí

58. lituje, že v šestém akčním programu pro životní prostředí není výslovná zmínka o Výboru regionů, a žádá, aby se zásada víceúrovňové správy s ohledem na životní prostředí stala důležitým prvkem sedmého akčního programu pro životní prostředí;

59. je toho názoru, že sedmý akční program pro životní prostředí je dlouhodobý strategický plánovací dokument, který by měl stanovit jasné cíle a časový harmonogram, přejít od relativních k absolutním cílům (např. CO_2 na obyvatele) za účelem snížení specifických tlaků na životní prostředí a formulovat jasné výsledky v oblasti životního prostředí založené na zprávě o stavu životního prostředí (SOER) za rok 2010 ([13]);

60. konstatuje, že při provádění sedmého akčního programu se musí brát zřetel na pravomoci místních a regionálních orgánů i na politický a administrativní manipulační prostor;

61. soudí, že jeho součástí by měla být zásadní revize správy údajů a jejich sběru, aby bylo zajištěno správné porovnání výsledků a smysluplnější pochopení osvědčených postupů;

62. domnívá se, že sedmý akční program pro životní prostředí by měl podporovat další využívání tržních nástrojů v kombinaci s předpisy. Šestý akční program pro životní prostředí podpořil využívání hospodářských nástrojů za účelem zlepšení efektivity zdrojů a minimalizace dopadu na životní prostředí. Použití tohoto postupu vždy ulehčuje finanční břemeno místních a regionálních orgánů a zlepšuje provádění;

63. požaduje, aby sedmý akční program pro životní prostředí podpořil možnost, že od roku 2013 budou mít regiony a města přímý prospěch z finančních prostředků vytvářených systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, aby tak bylo možné financovat místní programy zaměřené na boj proti změně klimatu;

64. navrhuje, aby měl tento program dlouhý časový horizont, minimálně do roku 2020, jelikož nyní musíme plánovat na rok 2050, a byl doprovázen hodnocením v polovině období a monitorováním a jasným plánem se střednědobými cíli;

65. doporučuje systematický přístup k efektivitě zdrojů včetně specifických cílů a časových harmonogramů pro absolutní kvantitativní snížení v oblasti využívání přírodních zdrojů a přijetí nové definice HDP, jež by zohlednila dopad na životní prostředí;

66. důrazně žádá, aby byly zachovány vazby mezi různými oblastmi politik a do všech odvětví byly začleněny environmentální cíle a požadavky, např. využívání půdy a městské plánování, městská mobilita, zemědělství, lesnictví, hluk, znečištění ovzduší a zdraví;

67. zasazuje se o zařazení environmentálních cílů do velkých oblastí rozpočtu, jako je rozvoj venkova a zemědělství;

68. konstatuje, že 75 % obyvatel EU žije ve městech a produkuje 75 % emisí skleníkových plynů, avšak jsou rovněž centry vzdělávání, výzkumu a inovací. V sedmém akčním programu pro životní prostředí musí být jasný městský rozměr a mechanismus pro zapojení a posílení vlivu měst;

69. uznává, že společné cíle EU v oblasti klimatu, zabezpečení potravin a biologické rozmanitosti jsou podkopávány procesy degradace půdy. Jako doposud by proto součástí 7. akčního programu pro životní prostředí měla být Společná tematická strategie ochrany půdy včetně cíle spočívajícího v přijetí rámcové směrnice o půdě.

V Bruselu dne 5. října 2010.

předsedkyně
Výboru regionů
Mercedes BRESSO

([13]) Zpráva Evropské agentury pro životní prostředí o stavu, má být vydána v listopadu 2010.